

som det nu skal vise sig — vi ved jo ikke, hvad Resultat Afstemningen vil give —, at disse vigtige Bestemmelser stemmes ud af Lovforslaget, saa forekommer det mig, at der maa træffes andre Bestemmelser for at holde Jordspekulationen i Tømme, for at hindre Jordprisernes Stigning, og saa forudsætter jeg, at Ministeriet i den kommende Rigsdagssamling vil fremsætte Lovforslag, som søger at værne os mod forhøjede Jordpriser. Jeg tænker her paa et Forslag om Grundværdiskat.

Med disse Bemærkninger kan jeg slutte. Jeg anbefaler at stemme imod samtlige stillede Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg ved, at man ønsker denne Forhandling sluttet forholdsvis hurtigt, og jeg skal heller ikke gøre mange Bemærkninger. Der er saa meget mindre Grund dertil, som jeg er enig med de to ærede Ordførere for Mindretallene. Det er rigtigt, at hvis Ændringsforslaget under Nr. 1 vedtages om, at § 4 udgaar, har Lovforslaget ikke megen Interesse. Interessen for det ligger i, at man faar Adgang til Ekspropriation, og hvis denne Bestemmelse gaar ud, forekommer det mig, at hele Lovforslaget er ganske unyttigt. Man kan sige saa tidt, man vil, at der er Jord nok. Det er der jo, men det er ikke det afgørende; hvad det gælder om, er, til hvilke Priser man kan faa den. Der er ogsaa Jord nok i Byerne, og med Hensyn til disse vil dog Venstre indrømme, at der kan være Grund til at træffe Foranstaltninger. Dernæst gaar Lovforslaget jo netop ud paa, at hvis der kan faas Jord nok i det aabne Marked og ved Statens Forkøbsret ved Tvangsauktioner, benytter man ikke Ekspropriationsbestemmelsen. Men jeg forsikrer ærede Medlemmer om, at hvis vi ikke faar denne Bestemmelse ind i Loven, bliver det meget, meget vanskeligt, for ikke at sige næsten umuligt, for det Nævn, som her bliver nedsat, med den Købeevne, som Staten lægger i dets Haand, at komme ud i det aabne Marked og købe Jord, uden at Jordpriserne yderligere gaar i Vejret. Jeg vil sige det samme, som jeg sagde ved Behandlingen af Lovforslaget om Jord i offentligt Eje, at det forekommer mig, at man ikke tilstrækkeligt har Øje for, hvor vanskeligt Forholdene i det hele taget ligger, siden man er saa ængstelig for at gaa ind paa de Principper, som er foreslaaede i Lovforslaget. Hvis Forholdene ikke var saa vanskelige og urolige, vilde jeg ikke være gaaet til her i Øjeblikket at foreslaa

Ekspropriation, men jeg tror, at det er det mindste Krav, der kan stilles til de nuværende Jordejere, netop for at aabne en Udvej for til rimelig Pris at faa Jord til Oprettelse af mindre Landbrug.

Jeg skal derfor anbefale at stemme imod samtlige Ændringsforslag. Hvis det ikke drejede sig om andet end f. Eks. Nr. 7, kunde man maaske forhandle derom, men de andre Ændringsforslag er jo absolut imod Princippet i selve Lovforslaget, som det er forelagt.

Ordføreren (Gregersen): Jeg skal fatte mig ganske kort. Et gammelt Ord siger, at Sandheden ligger som oftest i Midten. Ud fra den Betragtning kunde man næsten komme til den Slutning, at Venstres Stilling egentlig er den rette. Det konservative Parti kan paa ingen Maade gaa med til en Ekspropriation, hvor det gælder om at fremskaffe Byggegrunde ved Byerne. Naar Venstre er gaaet med dertil, er det af Hensyn til, at de vanskeligt vil kunne fremskaffes til rimelige Priser ad anden Vej, og i saadanne Tilfælde kan det siges, at Almenvellet kræver Ekspropriation.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) og det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard) mente, at Jordprisen vilde blive alt for høj, naar der ikke var en Ekspropriationsbestemmelse. Jeg kan dertil sige, at under de for Øjeblikket herskende Forhold, med de nuværende Priser paa Byggematerialer, tror jeg ikke, det vil have saa stor Fremgang med disse Jordbrug, at det vil have stor Indflydelse paa Prisen. Det bliver, saa vidt jeg kan skønne, kun i mindre Omfang, der vil blive oprettet saadanne Jordlodder, og efter det Tilbud, vi ser i Øjeblikket — der er jo stort Tilbud af Jord, selv om Priserne ikke er smaa —, tror jeg ikke, at de Jordbrug, der oprettes efter disse Bestemmelser, vil have nogen Indflydelse paa Jordprisen. Ogsaa den højtærede Landbrugsminister mente, at vi fik Prisen drevet i Vejret. Jeg tror ikke, der er nogen Fare i den Henseende, da Tilbudet er ganske betydeligt, og der efter Lovforslaget ogsaa kan fremskaffes Jord ved, at Staten faar Forkøbsret ved Auktioner over større Gaarde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 1213) vedtoges uden Afstemning.